

det, i alt Fald var det ikke med sin gode Villie, Byen gik ind paa denne Ordning. Der var adskillige Forhandlinger, og under disse tog Holbæk det Forbehold, at Byen, hvis man atter flyttede Garnisonen, før Etablissementerne var betalt, havde Krav paa en rimelig Erstatning. I alt Fald er det meddelt mig fra autoritativ Side, at Forholdet ligger saaledes. Men selv om man ikke gjorde det, har man bygget disse Etablissementer og ofret disse Millioner under ganske bestemte Forudsætninger, idet man nemlig har regnet med at beholde det Antal Manddage og Hestedage, der var Grundlaget for Beregningen af Indtægterne. Dersom Antallet formindskes, vil disse Forudsætninger være bristet, og derfor har Byen, om ikke et juridisk, saa dog et moralsk Krav paa Statskassen.

Naar vi nu staar overfor den endelige Afstemning, maa man gøre sig klart, at det ikke alene drejer sig om de 10 Mill. Kr., der er Tale om i Lovforslaget, men at dettes Vedtagelse kan medføre Krav fra de Byer, hvori Garnisonering er etableret i Kraft af Loven af 1909. Derfor er det mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Garnisonerne bevares i de her nævnte Byer i samme Udstrækning som tidligere, altsaa med det samme Antal Manddage og Hestedage som tidligere, og om det i modsat Fald er drøftet i Ministeriet saavel som med de paagældende Kommuner. Og har Ministeren nogen Idé om, hvilken Erstatning disse vil kunne kræve?

Nu vil jeg gerne forvare mig imod, at man skulde opfatte mig som Talsmand for Ringsted eller Holbæk; jeg rejser kun Spørgsmaalet, for at man, som jeg før sagde, skal være klar over, at det ved denne Afstemning ikke alene er de 10 eller 40 Mill. Kr., det drejer sig om, men ogsaa om, at der fra adskillige Sider vil kunne rejses Krav imod Staten, som jeg tror, det er vanskeligt at afvise. Jeg ved godt, at Ministeren ved første Behandling udtrykkelig tog Forbehold og sagde, at Sagen befandt sig paa Overvejelsernes Stadium, men jeg vægrer mig til det sidste ved at tro, at det hele i den Grad skulde befinde sig paa Overvejelsernes Stadium, at man ikke har ofret Spørgsmaalet om at yde de Kommuner, som har opført Kaserne, Erstatning en Tanke.

Forsvarsministeren (Brorsen): Saa længe jeg som Forsvarsminister har haft med disse Ting at gøre, har jeg under Forhandlingerne, saavel for kort Tid siden i Folketinget som med de enkelte Med-

lemmer i Landstinget, om den nye Garnisonering og ligeledes overfor Deputationer fra forskellige Byer fremhævet som min Anskuelse, at Kaserneoven maatte vedtages, forinden man traf Beslutninger med Hensyn til Garnisonerne, og jeg har været glad ved, at i alt Fald det store Tal af Rigsdagsmænd, baade i Folketinget og i Landstinget, har været enigt med mig i, at det kunde ikke nytte, at man ind i Forhandlingerne om Loven fik blandet Spørgsmaalet om, hvilke Garnisonsbyer der beholdt deres Garnison, og hvilke der mistede den.

I Anledning af det ærede 14de tingvalgte Medlems (Tvede) Udtalelser vil jeg gerne for det første udtale min Anerkendelse af de varmtfølte Ord, det ærede Medlem udtalte om Kronborg; jeg forstod paa hans Tale her, at det ikke alene var som Repræsentant for Helsingør, han nødig saa, at Garnisonen deroppe skulde forsvinde, men at det virkelig var ham om at gøre at bevise for det høje Ting, hvilke stærke Argumenter der vejede for, at Helsingør og Kronborg fremtidig skulde bevare Garnisonen. Jeg har tidligere diskuteret det Spørgsmaal med det ærede Medlem personlig, og jeg har udtalt mig overfor den store Deputation, jeg havde den Ære at forhandle med for nogen Tid siden. Det var en Deputation, bestaaende af Repræsentanter ikke alene for Helsingør Byraad, men ogsaa for store Dele af Nordsjælland, og jeg kan udmærket værdsætte de mange vægtige Argumenter, som er fremført for, at Garnisonen i Helsingør bevares. Men som jeg tidligere har udtalt overfor det ærede Medlem, kan jeg nu overfor Tinget udtale, at der er mange Hensyn, der maa tages her, naar det endeligt skal fastslaaes, hvilke Byer der fremtidig skal have Garnison og hvilke ikke. Jeg mener, det vejer tungt, at der i Helsingør har været Garnison i saa og saa mange Aar, gennem mange Menneskealdre, men der er ogsaa andre Hensyn at tage, som nødvendigvis maa frem i første Linie, deriblandt Hensynet til, hvor man har de bedste Lokalteter. I den Henseende maa der foretages en grundig Undersøgelse. Naturligvis er hele Spørgsmaalet overvejet i Ministeriet. Der er ikke taget endelig Beslutning, men Spørgsmaalet om, hvor der er de bedste Lokalteter, de bedste Indkvarteringsforhold for det unge Mandskab, maa veje meget tungt ved Afgørelsen. Det ærede Medlem ved udmærket godt, at der er stærke Kræfter i Bevægelse, Kræfter fra jeg tror næsten alle